

De Groene 62 en omgeving

Deze wandeling kunt u op 12 september 2004 meemaken : de afstand bedraagt ongeveer 3 kilometer en duurt zo'n anderhalf uur. Vertrek om 14.00, 15.00 en 16.00 uur aan de hoek van de Grintweg en de Gistelsesteenweg.

Heel terecht heet de grootste Nederlandse natuurvereniging "Natuurmonumenten". Ook in Groot-Brittannië beheert de "National Trust" naast de klassieke kastelen, grafheuvels enz. ook landschappen en natuurgebieden. Zij beschouwen natuurgebieden als erfstukken van het verleden. Enerzijds is er het menselijk aspect van vorming en velerlei beïnvloeding. Anderzijds zijn natuurgebieden ook schatten die voor het nageslacht moeten worden bewaard om deels dezelfde redenen als klassieke gebouwen en monumenten. Natuurpunt vzw, Vlaanderens grootste particuliere natuur- en landschapsvereniging vindt het thema van de Open Monumentendagen 2004 dan ook passend en correct.

Om al deze redenen werken in het Oostendse de vrijwilligers van de plaatselijke afdeling, Natuurpunt Middenkust voluit mee aan OMD 2004. De gekozen site, de Groene 62, biedt een overvloed aan sporen van deze menselijke invloed en vorming.

De berm voor deze voormalige spoorlijn werd gevormd met het zand dat vrijkwam bij het graven van een visserijdok. Als je je voorstelt dat zo'n enorm volume met kar en paard moest worden getransporteerd...

De spoorlijn van Oostende naar Torhout (de lijn 62) was slechts korte tijd in gebruik en vervoerde onze streekbewoners nog in een recent verleden naar het seizoenwerk van de bietenvelden van Noord-Frankrijk. "Les godverdommes" werden ze daar genoemd. Ondertussen onderging deze spoorlijn een gedaanteverwisseling en werd fietspad. Ook een persleiding voor afvalwater en straks wellicht nog elektrische hoogspanningskabels, werden er ingegraven.

Ondanks deze vele menselijke ingrepen is de Groene 62 een belangrijk natuurlint dwars door het intensief bebouwde (landbouw en woningbouw) polderland. Uw gidsen zullen u wijzen hoe de huidige begroeiing de invloeden van het verleden verraadt.

Zandblauwtje en walstro als vertegenwoordigers van arme zandgronden; koningskaars en boksdorn als voorbeelden van aanrijking vanuit de omgeving; boerenwormkruid en brandnetels als flikkerlichten die wijzen op verontrustend veel bemesting; grijskruid als adventiefplant met voorbijdenderende treinstellen meegereisd; Japanse duizendknoop recent aangebracht door de vergravingen voor de afvalwaterleiding...

Van op de kruin van deze berm heb je ook een prachtig zicht op het nabijgelegen krekengebied. Krekens die (hoeft het nog herhaald te worden in dit belegjaar) ontstonden na 1584 toen de geuzen de duinen ten oosten van de stad doorstaken en het achterliggende polderland voor tientallen jaren de speelbal werd van eb en vloed, van dijkenbouwende en soms weer dijkafbrekende mensen... Uw gidsen zullen u wijzen op de typische oevers van deze doorbraakkrekens; op de talrijke planten die nog zoute invloeden verraden zoals aardbeiklaver, heen en zeeaster; op het belang van deze brede rietvelden en grazige weiden voor weidevogels, trekvogels en overwinterende ganzen.

Langs een aardeweg, langs het bijna geklasseerde geodetisch signaal en over een nog duidelijk als zodanig te herkennen dijk, arriveren we terug aan ons uitgangspunt : de kruising van Grintweg en Gistelsesteenweg. Daar vindt u parkeergelegenheid of een stopplaats van de speciale monumentenbus. Let ondertussen ook even op deze andere natuurmonumenten zoals het bos-in-wording : het Geuzenbos, op de Legaertsdijk, op de enige overgebleven steenbakkerij van de streek : steenbakkerij De Keignaert. En de invloed die deze laatste op zijn beurt weer had op het landschap met o.a. overgebleven en gedempte vijvers.

Werd het u duidelijk dat u een wandeling maakte in en op een monument ?

Johan Broidioi